

Lấy Le

MINH TÀ

Mấy người bạn Huế của tôi hay dùng chữ “Lấy Le” hoặc “Làm Le” để chỉ những người hay khoe khoang. Ví dụ như con thi đậu in “cạt” khoe tùm lum chẳng hạn. Máy người bạn Nam của tôi thì lại dùng chữ “Giặt Le” cũng cùng một nghĩa. Phần lớn những người ưa “giặt Le, Làm Le hoặc Lấy Le” là những người thiếu một cái gì đó và muốn gây chú ý của mọi người mới làm những trò đáng cười đó. Chữ le đây có lẽ phát xuất từ chữ Pháp L'air (gió như phong giặt, đồ phải gió, v.v...), không hiểu tôi đoán có đúng không.

Ông ban hàng xóm của Việt Nam là Nam Dương vừa rồi cũng Làm Le nhân dịp tiếp đãi các chính khách cấp bự như Tổng Thống Clinton, Tổng Thống Đại Hàn, Thủ Tướng Nhật, v.v... tới Jakarta, Nam Dương để dự hội nghị thượng đỉnh của các quốc gia cường thịnh kinh tế (APEC Asia Pacific Economic Cooperation). Cả tháng trước khi có hội nghị các nhà đọc theo đường các yếu nhân sẽ đi qua đều được báo cần chỉnh trang mặt tiền. Những nhà thò ra bị đập cho ngay hàng thẳng lối với các nhà bên

cạnh. Con đường dẫn đến nghĩa địa chiến sĩ có nhiều nhà trồng lúp xúp, chính phủ ben bỏ tiền ra trồng cột trước nhà và gắn tole để che bớt cái phần xấu xí đi (đúng theo câu tục ngữ tốt khoe xấu che). Các đại lộ nơi các chính khách sẽ ở đều được săn sóc cẩn thận, các chậu bông được trồng bông mới và những nơi nào cần thì trồng thêm bông cho đẹp. Để các yếu nhân đi “hóng mát”, xe Mercedes 6000cc, BMW 750 và Jeep Nissan Patrol được nhập cảng hàng trăm chiếc. Chính phủ chơi cũng ngon là cho phép một công ty tư nhập cảng những xe đó và sau khi các yếu nhân xài xong thì xe được đem bán... Lẽ tất nhiên những xe này đã có người mua, nghe đâu mỗi chiếc Mercedes 6000cc giá bán 500 ngàn đô và mấy chục chiếc đã bán sạch bách. Đố các bạn tiền đâu mà các phú gia này đào ra để mua xe! Cảnh sát lo về an ninh hộ tống thì dợt tới dợt lui (full scale rehearsal) coi có gì trục trặc không và họ kết luận là thủ đô sẽ bị nghẽn lối trong các ngày các chính khách đó từ Jakarta lên Bogor cách thủ đô chừng 60km để gặp Tổng Thống Nam Dương. Cảnh sát bèn đề nghị và Tổng Thống chấp thuận cho công chức nghỉ hai ngày liền tù tì, thứ Hai và thứ Ba, rứa là công chức hoan nghênh các yếu nhân APEC hết mình vì nhờ họ mà công chức được bốn ngày nghỉ cuối tuần. Nhờ đó mà thủ đô Jakarta đỡ kẹt xe vì một số lớn dân có máu mặt đi nghỉ mát ngoài thủ đô. Ngay cả Tổng Thống cũng rearsed. Ông ta cũng tập đi đứng tại dinh thự rồi cho một người làm yếu nhân xuống xe đến bắt tay để coi có nhụng gì sơ sót và giờ giấc có ăn sít không vì có đến cả mười mấy người đến dự hội nghị thượng đỉnh và mỗi người đến cách người kia chừng 10 phút.

Ông Nam Dương giàu nhờ có đầu lửa và không có cảnh nổi da xáo thịt. Thủ đô Jakarta rất trù phú. Các đại lộ chính đầy dẫy những cao ốc chọc trời và khu thương xá shopping malls tràn đìa. Muốn mua bất cứ sản phẩm nhập cảng nào cũng có miễn là có địa, và địa đây thì cũng dễ kiếm nếu biết nhắm tay và nhổ răng lương tâm.

“Cọc nhổ đi rồi lỗ bỏ không”. Các yếu nhân APEC đi rồi thì cọc cũng nhổ bỏ, cảnh kẹt xe lại trở lại với các đại lộ của thủ đô và ông bạn Nam Dương đã lấy le được với các quốc gia APEC là ta đây cũng ngon lành đầu có thua ai. Mà Nam Dương ngon lành thật vì nhân công tương đối rẻ, đầu hỏa có sẵn để làm colateral cho những cuộc vay mượn và tình hình chính trị ở Thái Bình Dương đổ xô vào bỏ vốn làm ăn và đứng đầu là nước Nhật. Nước này lúc xưa đề xướng chủ nghĩa Đại Đông Á xách súng đi chiếm các quốc gia láng giềng để rút cuộc bị thảm bại quân sự thì nay với chủ nghĩa bành trướng kinh tế đã quá thành công quá sức tưởng tượng. □